

De Lam Godsparochie: een ware drie-eenheid

De Lam Godsparochie verenigt sinds 1 januari 2002 drie kerken: de (voormalige) Leonarduskerk aan de Haagweg, de Antoniuskerk aan de Boshuizerlaan en de Maria Middelaeskerk aan de Rijndijk. Pastoraal werker Inge Elling, parochie-coördinator Nora Bakker en vice-voorzitter Wilbert van Erp hebben vele touwtjes van de Lam Gods in handen. Optimistisch en enthousiast vertellen ze over hun parochiegemeenschap.

Op de drie locaties van de Lam Gods vinden wisselend de Eucharistie, een Woord- en Communieviering óf een Woord- en Gebedsdienst plaats. In de kerken elk weekend en af en toe door de week. Dan elke maandagochtend in het Leonardushuis voor zo'n tien oude, getrouwe parochianen die daar in de buurt wonen. Inge Elling: "Die laten we natuurlijk niet in de steek. Desgewenst worden ze gehaald en gebracht. Ook buiten de kerkdiensten komen ze er samen om te sjoelen en te kaarten." Wilbert van Erp: "Zo proberen we het effect van de kerksluiting wat te verzachten. Natuurlijk was het heel verdrietig voor trouwe kerkgangers, waarvan sommigen al tientallen jaren in het Leonarduskoor zongen. Toch had men er begrip voor dat de kerk dicht moest." Daarnaast zijn er maandelijks diensten in verzorgingshuis De Robijn en serviceflat Schouwenhove. Dat alles vergt behoorlijk wat organisatietalent, souplesse én oplettendheid. "Ook van de parochianen", vindt Wilbert van Erp. "Wij hebben drie soorten weekendvieringen dus als je graag een bepaald soort viering bij wil wonen is het wel even opletten!"

Samenwonen

Het leven is nog wat ingewikkelder geworden omdat de Antoniuskerk

sinds zomer 2006 wordt gedeeld met de Protestantse Bevrijdingswijkgemeente (waarmee al samengewerkt werd in oecumenische vieringen) en de Maria Middelaeskerk met de Fellowship International Ministeries. Dat geeft meer leven in de brouwerij maar je moet je ook schikken naar elkaar met tijden van vieringen en boeken van vergaderruimtes.

Niet altijd Eucharistie

De Lam Godsparochie heeft sinds zomer 2006 geen eigen pastoor meer. Pastoraal werker Inge Elling heeft per maand één vrij weekend. Hoe gaat dat? Nora Bakker, ook gebedsleider: "Heel goed! We hebben een werkgroep 'Woord- en gebedsdienst' van tien mensen. Samen met catechete Marieke Maes geven we steeds de bij de liturgiekalender passende invulling. We zoeken de gebeden uit, bereiden een overweging voor, spreken de werkverdeling af. Het is een boeiende klus. Je kruipt dieper in de teksten en kunt in zo'n lekenviering creatiever omgaan met de vormgeving; het ligt allemaal niet zo vast."

Wat wél vast ligt is de voorwaarde van het bisdom, om in elke parochie elk weekend Eucharistie te

Een gesprekje na de viering met pastoraal werker Inge Elling en dan gezellig aan de koffie!

vieren. Wilbert van Erp, die wekelijks 10-15 vrijwilligersuren in het kerkenwerk steekt: "Het bisdom is erg stellig en gaat voorbij aan de situatie waarin dat eenvoudige niet lukt. Zo breng je sommige mensen misschien in gewetensnood... Dat doet pijn, zeker als je er naar eer en geweten alles aan doet om van de lekenviering steeds iets moois te maken. Dankzij de inzet van de paters Franciscanen van de Haagweg is in onze parochie bijna elk weekend een Eucharistieviering en via Rondon de Kerk kan men zien wat elders 'te koop' is".

200 vrijwilligers, 26 werkgroepen

Van de kleine 3000 kerkleden helpen er, in 26 werkgroepen, zo'n tweehonderd echt mee aan het voortbestaan van de parochie. En niet alleen voor het meest noodzakelijke, reguliere werk. Natuurlijk wordt er gepoetst en geklust, is er een taxidienst en altijd koffie na de viering. Dat zijn al vier activiteiten die de Lam Gods node kan missen.

zo te zoeken en de desbetreffende persoon wordt er niet eerder bij gehaald dan nodig is." Nora is – met anderen – verantwoordelijk voor de parochieledenadministratie, zorgt dat drukwerk op tijd gereed is, werkt de roosters uit voor de vieringen in beide kerken. "Stel je voor dat Inge dat zou moeten doen, zonde van haar tijd en haar pastorale taak!"

Jong en oud

Inge Elling: "De kerk heeft altijd mijn hart gehad, ik wil er middenin staan, bezig zijn met de grote levensvragen en met mijn geloof. Door het drukke reilen en zeilen mis ik wel eens de diepgang. Ik hou van praten, debatteren om verder te komen. Ik geniet van de meditatieve Taizé-vieringen, die we eens per jaar houden, en andere mooi verzorgde vieringen met de koren, van heel jong tot heel oud". Wilbert van Erp: "De mensen in de kerk worden elk jaar wel ouder maar conservatief of progressief zijn is gelukkig niet aan leeftijd gebonden. De recente herinrichting van beide kerken was weer een mooi voorbeeld van de wens bij de tijd te blijven. Hoe ouder des te enthousiaster! Toch zou wat meer jeugd erbij fijn

zijn. Juist daarom is werken met de jeugd een speerpunt waar heel wat vrijwilligers zich voor inzetten."

De toekomst?

Waar dromen ze van?

Inge Elling: "Meer tijd om, samen met de parochianen, echt inhoud te geven aan onze geloofsbeleving". Wilbert van Erp: "Niet teveel met jezelf bezig zijn. Dat kost zoveel energie; die zou ik liever méér besteden aan wezenlijk diaconale zaken. De sociale structuur die we samen overeind houden, moet verder reiken en in de maatschappij zelf iets betekenen. Dat houdt me gaande." Nora Bakker: "Als de parochies in een groter verband samengaan, hoop ik dat we toch iets zullen behouden van onze eigen Lam Gods." Waarmee ze niet bedoelt dat de fusie van de drie kerken niet naar wens is uitgekapt. "Als we als aparte parochies waren doorgedaan, hadden we het nooit gered. Al met al hebben we meer gewonnen dan verloren en we willen de andere parochies in de cluster graag laten delen in onze positieve ervaringen."

Maria Middelaeskerk

Kerken Lam Gods door paters gesticht

De kerken van de Lam Godsparochie zijn alle uit de vorige eeuw en werden met tussenpozen van vijftien à twintig jaar gebouwd. De oudste, de Leonarduskerk aan de Haagweg, uit 1926, moest in 2003 sluiten. De andere twee staan in naoorlogse buitenwijken. De Antoniuskerk (van 1966) bedient de wijk Leiden Zuid-west die in de jaren zestig verrees, de Maria Middelaeskerk (van 1949) staat bij Het Haagsche Schouw. Kwamen haar parochianen vroeger uit het Leidse Morskwartier en uit Voorschoten, nu vooral uit de jonge Stevenshof. Niet voor niets zijn dáár altijd de speciale feesten en vieringen voor jeugd en gezinnen. Er is nog een overeenkomst: alle kerken werden gesticht door paters. De Montfortanen bouwden in 1933 naast hun klooster een houten hulpkerk, als voorganger voor de Maria Middelaeskerk. De stenen versie is een product van de 'Delftse School'. De vorm verwijst naar de Romeanse stijl, met een rechthoekige zaalkerk, twee zijbeuken en een open zuilenpartij, ronde raambogen en gebruik van natuurlijke materialen. Zeventien jaar later zou de Antonius, net als de Leonarduskerk van 'Franciscaanse komaf', een totaal ander aanzien krijgen: een strak rechthoekig gebouw, een stalen klokkenstoel, veel licht door de glazen wandpartijen.